

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 55. Pomoč po toči prizadetim krajem. — 56. Zidanje novega bogoslovja. Molitve za božji blagoslov in božje varstvo. — 57. Sacra Paenitentiaría Apostolica (Officium de Indulgentiis): a) Indulgentiae pro recitatione divini officii coram Ssmo Sacramento, clericis in maioribus ordinibus constitutis olim concessae, ad clericos omnes nec non ad novitios et studentes Institutorum Religiosorum quorumcumque extenduntur; b) Pium exercitium, quod diem sacerdotalem vocant, indulgentiis ditatur. — 58. Škofijska cerkveno-glasbena šola v Mariboru. — 59. Varujte se lažnivih prerokov (Mt 7, 15). — 60. Resolucije, sprejete in razglašene na evharističnem kongresu v Dubrovniku, Dalmacija, dne 18. julija 1937. — 61. Sprejem v kn. šk. duhovniško semenišče v Mariboru. — 62. Misijonska razstava na velesejmu (v paviljonu G). — 63. Ureditev Brezij. — 64. Škofijska kronika (za leto 1936). — 65. Birmski izkaz za leto 1937. — 66. Objave. — 67. Slovstvo. — 68. Osebna naznanila.

55.

Pomoč po toči prizadetim krajem.

Dragi verniki!

Župnijski uradi v Bučah, Polju, Podčetrtku in Pilštanju so po dekanjskem uradu v Kozjem dne 3. avgusta 1937, št. 223, semkaj poslali sledečo prošnjo:

»Pondeljek, dne 26. julija 1937, je strašna toča z neurjem dobesedno uničila vse poljske pridelke, sadonosnike, vinograde in travnike v župnijah Buče, Polje, deloma Pilštanj in Podčetrtek. Katastrofa se sploh ne da popisati. Kdorkoli pride skozi te župnije, ostrmi nad razdejanjem, se razsolzi in vzdihne: katastrofa, katastrofa, ubogo ljudstvo! Prizadeto ljudstvo se tolaži edino z vero, da ne obupa, ker vidi pred seboj neizogibni glad in lakoto. Podpisani dušni pastirji prosimo s povzdignjenimi rokami lavantinski kn. šk. ordinariat, da po svoji dobrosrčnosti pokliče na pomoč vse župnije v škofiji, ki niso prizadete, da priskočijo na pomoč prizadetim.«

Od kraljevske banske uprave je skoraj istočasno došel kn.-šk. ordinariatu naslednji poziv z dne 4. avgusta 1937.

»Prebivalstvu dravske banovine! Letošnje poletje so toča in druge ujme uničile v mnogih krajih dravske banovine skoraj vse poljske pridelke. Do sedaj je prizadetih deset srezov. V nekaterih krajih je bilo neurje tako silovito, da so uničeni vsi posevki. Sadno drevje je popolnoma okleščeno. Uničena je zlasti koruza, krompir, proso in ajda, ponekod tudi pšenica, rž, ječmen in oves.

Poleg razdejanja na poljskih sadežih, v sadonosnikih in vinogradih je povzročila toča ponekod tudi na stavbah ogromno škodo. Pobila je mnogo šip in razbila na strehah opeko. Vihar je razkrival strehe in podiral kozolce. Nalivi so uničili in razrili ceste in pota, tako da je promet po teh krajih otežkočen.

Škoda je ogromna. Do sedaj je uradno ocenjena na približno 60 mili-

jonov dinarjev. To je tako občuten udarec za naše kmetsko gospodarstvo, da se bodo posledice še dolgo občutile.

Naše kmetsko prebivalstvo je obupano. H kraljevski banski upravi prihajajo čim dalje številnejše prošnje, iz katerih je razvidna silna beda prebivalstva poškodovanih krajev. Prizadeti so najbolj ravno oni predeli banovine, v katerih živi najrevnejše prebivalstvo.

Kraljevska banska uprava bo iz svojih sredstev, kolikor so ji na razpolago, skušala vsaj malo olajšati gorje. Naprošena je tudi kraljevska vlada, da podpre poškodovane kraje.

Ta sredstva pa ne bodo zadostovala za pokritje najnujnejših potreb. Zato je dolžnost vsakogar, da priskoči v tej veliki stiski na pomoč našemu kmetu, ki sicer ne prosi nikoli podpor.

Radi čim uspešnejše izvedbe pomožne akcije sem odredil poslovanje posebnega osrednjega pomožnega odbora, ki bo posloval pri tukajšnji kraljevski banski upravi. Ta odbor bo zbiral sredstva in jih nato razdeljeval med poškodovance v prizadetih krajih.

Pozivam zato vso našo javnost, zlasti pa gospodarske kroge, da priskočijo na pomoč našemu kmetu. Potrebna je izdatna in hitra pomoč. Poleg denarnih podpor so dobrodošle tudi podpore v živilih, obleki in tudi v živinski krmi.

Vsa sreska načelstva imajo navodila glede načina zbiranja podpor. Zato naj zlasti tisti, ki nameravajo prispevati v naravi, prijavijo svoje podpore pristojnemu sreskemu načelstvu. Denarne podpore pa se naj nakazujejo Hranilnici dravske banovine v Ljubljani za račun osrednjega pomožnega odbora za po toči oškodovane kraje. Ban: D r. N a t l a č e n s. r.«

Preljubi škofljani! Iz teh dveh dopisov in iz poročil, ki ste jih morebiti brali v časopisih, razvidite, da je vremenska nesreča, ki je zadela obotelske župnije, res velika. Pa tudi več drugih župnij lavantinske in ljubljanske škofije je bilo letos zelo udarjenih od neurja in toče. Krščanska ljubezen nam veleva, da svojim bratom in sestram v Kristusu, ki so postali po uimi tako hudo nesrečni, nekoliko omilimo s svojo dobroteljnostjo bedno stanje in jim nudimo prvo pomoč. »Blagor človeku, ki ima srce za ubogega in potrebnega: njega bo rešil Gospod ob hudem dnevu« (Ps. 40, 2). Bog sam, ki je neskončno usmiljen, ima dopadenje nad nami, ako smo usmiljeni do svojega bližnjega. »Blagor usmiljenim, zakaj ti bodo usmiljenje dosegli« (Mat. 5, 7). Z miloščino, ki jo bomo dali siromakom, bomo sami zaslužili milost, da nam bo Bog prizanesel z enakimi nezdodami. Zlasti bi se naj spomnili teh, ki so po toči tako hudo poškodovani, tisti, ki jim je letos ljubi Bog blagoslovil pridelke na polju in v vinogradih in jih obvaroval vremenskih nesreč. Na najplemenitejši način bodo pokazali svojo hvaležnost Bogu, ako priskočijo na pomoč po neurju in toči hudo prizadetim. »Miloščina dela veliko zaupanje pred najvišjim Bogom vsem, ki jo dajejo« (Tob. 4, 12).

V prepričanju, da ne bom trkal brez uspeha na Vaša dobra srca, ki čutijo s trpečimi, prosim dušne pastirje in vernike onih župnij, ki letos niso bile udarjene po vremenskih nezdodah, naj napravijo po svoji uvidenosti v bližnjih tednih primerno nedeljo darovanje okoli oltarja v podporo po toči tako hudo prizadetim krajem.

Darovanje naj se priredi za zgoraj imenovane župnije v lavantinski škofiji in obenem za namene navedenega poziva banske uprave. Zato naj se pri ozna-

nilu prejšnjo nedeljo tem topleje priporoči čim večji radodarnosti človekoljubnih src. Vse denarne zbirke v cerkvi naj se brez odlašanja po priloženih položnicah števil. 10.844 (z označbo Pomoč) nakažejo lavantinskemu kn.-šk. ordinariatu, ki jih bo z lastnim prispevkom vred poslal v pravilnem razmerju deloma prizadetim župnijam domače škofije, deloma banski upravi, oziroma Hranilnici dravske banovine v Ljubljani.

Razen milodarov v denarju svojim dragim škofljanom toplo priporočam zbirko živil, obleke in krme, ki jo bo v zmyslu svojega poziva izvedla banska uprava po pristojnih sreskih načelstvih.

Otročiči moji, ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v dejanju in resnici (I. Jan. 3, 10).

V Mariboru, na god sv. Lavrencija, prijatelja ubožcev, dne 10. avgusta 1937.

† Ivan Jožef l. r.,

škof in apostolski administrator.

56.

Zidanje novega bogoslovja.

Molitve za božji blagoslov in božje varstvo.

Grande opus — veliko delo, za našo lavantinsko škofijo eno največjih, je začeto. V pondeljek, dne 2. avgusta t. l. je bil pod Kalvarijskim hribom v Mariboru določen in izmerjen prostor za novo zgradbo bogoslovnega semenišča, teden dni pozneje so začeli kopati temelje. Če kje, bo tukaj veljala beseda svetega Pisma: Ako Gospod ne zida hiše, zastonj se trudijo, kateri jo zidajo. (Ps. 126, 1).

Ni upati, da bi se samo s človeškimi močmi in sredstvi mogla dovršiti započeta gradnja: saj celotni proračun skoraj desetkrat presega doslej v desetih letih nabrano vsoto, dasi se ne namerava zidati ničesar, kar bi ne bilo res potrebno. Ker pa je novo poslopje za vzgojo duhovniškega naraščaja neizogibno potrebno, zato smemo računati z božjo pomočjo, ki nas ne bo zapustila, ako si jo bomo znali izprositi. Bog ne daj, da bi se nam godilo, kakor možu v evangelju, ki je hotel zidati stolp, pa ni poprej računal stroškov, ali ima zadosti, da ga dozida; ko je postavil temelj in ni mogel dela dovršiti, so se mu vsi, ki so to videli, začeli posmehovati in govoriti: Ta človek je začel zidati, pa ni mogel dovršiti. (Luk. 14, 28 nsl.)

Zato naj čč. gg. duhovniki lavantinske škofije odslej do nadaljnjega po vsaki sveti maši (če je tiha, po običajnih molitvah za mir in versko svobodo) z verniki molijo: »Za božji blagoslov in božje varstvo pri zidanju novega bogoslovja: Oče naš..., Zdrava Marija..., Čast bodi...«

Duhovnike in vernike prosim, naj razen tega pri sveti maši in sicer pobožno molijo v ta namen, da bi prevažno podjetje srečno uspelo. Veliko namreč premore goreča molitev pravičnega (Jak. 5, 16). V tebe, Gospod, zaupam, ne bom osramočen vekomaj (Ps. 30, 2).

V Mariboru, na god Marijinega Vnebovzeta, dne 15. avgusta 1937.

† Ivan Jožef

škof in apost. administrator.

Sacra Paenitentiaria Apostolica.

(Officium de Indulgentiis)

a) Decretum. Indulgentiae pro recitatione divini officii coram Ssmo Sacramento, clericis in maioribus ordinibus constitutis olim concessae, ad clericos omnes nec non ad novitios et studentes Institutorum Religiosorum quorumcumque extenduntur.¹

Quo ferventi studio Ssmus D. N. Pius Pp. XI, quem difficillimis hisce temporibus supremum pastorem et rectorem Ecclesiae suae Deus praeesse voluit, Ssmmae Eucharistiae honorem fovere cultumque amplificare et propagare indesinenter curet, paene innumera gloriosi sui Pontificatus acta testantur, quorum non ultimum insignes favores spirituales impertiti clericis in maioribus ordinibus constitutis, qui divinum officium vel aliquam eius partem coram Ssmo Sacramento, seu publicae venerationi solemniter exposito, seu etiam in sacro tabernaculo, ut de more, asservato, pie recitaverint. Hac eadem mente, ut scilicet ineffabilis huius mysterii, miraculorum a Christo factorum maximi, Eiusque erga homines ardentissimae caritatis memorialis perpetui, cultores atque adoratores et numero et merito magis magisque in dies augeantur, nuperrime Sanctitas Sua, libentissime excipiens preces infrascripti Cardinalis Maioris Paenitentiarum, iam diu et pluribus ex orbis partibus ad id vehementer sollicitati, in audientia die 13 currentis mensis et anni eidem concessa, Indulgentias omnes et singulas pro recitatione divini officii coram Ssmo Sacramento, ut supra dictum est, clericis in maioribus antea elargitas, ad clericos omnes, inde a prima tonsura, nec non ad novitios et studentes quorumcumque Institutorum Religiosorum, sive qui forte ex proprii Instituti constitutionibus, sive etiam qui nullo adhuc titulo ad eam recitationem adstringantur, benevolentissime, sub iisdem clausulis et conditionibus, suprema Sua auctoritate, extendere dignata est; mandans ad quos spectat ut suam hanc gratiam, modo quo solet, quamprimum publici iuris fiat. Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Paenitentiarum, die 31 martii 1937.

L. Card. Lauri, Paenitentiarum Maior.

L. ✠ S.

S. Luzio, Regens.

b) Decretum. Pium exercitium, quod diem sacerdotalem vocant, indulgentiis ditatur.²

Pium exercitium offerendi Deo, stato die singulis mensibus, sanctam Missam et Communionem necnon omnes eiusdem diei orationes et quaecumque bona opera fiant pro Ecclesiae sacerdotibus et levitis, ut D. N. Iesus Christus, summus et aeternus sacerdos, eos sanctificet faciatque sacerdotes secundum cor suum, postquam a Sancta Sede specialibus privilegiis auctum est,³ ita celeriter per orbem catholicum sese extendit, ut quamplurimi Sacrorum Antistites omnium fere nationum illud libentissime exceperint, tamquam menti Ecclesiae et pietati fidelium admodum consen-

¹ AAS, an. et vol. XXIX, num. 8, 1937, pag. 284.

² AAS, an. et vol. XXIX, num. 8, 1937, pag. 285.

³ Acta Ap. Sedis, vol. XXVIII, pag. 240.

taneum commendaverint, eorumque non pauci in propriae dioecesis ecclesiis publice peragi voluerint.

Tam felici permotus successu, infrascriptus Cardinalis Paenitentarius Maior, vigore peculiarium facultatum a Summo D. N. Pio div. Providentia Pp. XI sibi tributarum, die 15 mensis decembris 1936, ad uberiores fructus spirituales ex praedicto pio exercitio assequendos, in favorem christifidelium eidem sive publice sive privatim operam dantium in aliqua ecclesia aut in publico vel (pro legitime utentibus) semipublico oratorio, Indulgentias quae sequuntur benigne concessit: 1/ plenariam, prima feria quinta vel primo sabbato cuiuslibet mensis, feria quinta in Coena Domini, die festo beatae Virginis Mariae Reginae Apostolorum et diebus natalibus SS. Apostolorum, si praeterea peccata sua sacramentali paenitentia rite expiaverint et ad mentem Summi Pontificis preces fuderint; 2/ partialem septem annorum, aliis anni diebus quibus idem pium exercitium saltem contriti ac devote peregerint; atque insuper, 3/ partialem trecentorum dierum pro iis qui invocationem: »Iesu, Salvator mundi, sanctifica sacerdotes et levitas tuos« saltem corde contrito ac pia mente recitaverint. Praesenti in perpetuum valituro, absque ulla Apostolicarum Litterarum in forma brevi expeditione, et contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Quam quidem concessionem Sibi relata eadem Sanctitas Sua, in audientia infrascripto Cardinali Paenitentario Maiori die 10 vertentis mensis concessa, benigne approbare et confirmare dignata est ac, quo solet modo, publicandam mandavit.

Datum Romae, ex Sacra Paenitentaria die 12 aprilis 1937.

L. Card. Lauri, Paenitentarius Maior.

L. ✠ S.

S. Luzio, Regens.

58.

Škofijska cerkvenoglasbena šola v Mariboru.

Ker je po dovršenem šolskem letu 1936/37 dne 1. julija 1937 prenehala orglarska šola v Celju, se je namesto nje ustanovila Škofijska cerkvenoglasbena šola v Mariboru, ki ima namen, katoliške učence v zmislu cerkvenoglasbenih predpisov versko in glasbeno vzgajati za orglarsko službo.

Škofijska cerkvenoglasbena šola je zasebna in je podrejena neposredno lavantinskemu Ordinariju.

Pouk na tej šoli se deli na tri letnike. Učenec, ki naredi izpit iz učne snovi I. letnika, se more sprejeti v II. letnik. Učiteljski zbor sme učenca I. letnika, najpozneje na koncu prvega polletja, odsloviti, ako ne kaže veselja do pouka ali nadarjenosti za glasbo. Že vplačana šolnina se v tem slučaju ne vrne; ista se tudi ne povrne, ako učenec med šolskim letom prostovoljno izstopi ali če se izključi.

Šolsko leto se začne 9. septembra in traja do 28. junija. Prvo polletje se konča 1. februarja. Božične počitnice trajajo od 25. decembra (opoldne) do vštete 6. januarja; učenci I. letnika so prosti že 24. decembra. Velikonočne počitnice so od Velikonočne nedelje (opoldne) do vštete Bele nedelje. En dan je prost za majniški izlet.

V škofijsko cerkvenoglasbeno šolo se sprejemajo katoliški učenci, predvsem iz lavantinske škofije, če so z dobrim uspehom končali vsaj drugi razred meščanske ali srednje šole in če so stari vsaj 16 let, ne pa nad 25 let. Izjeme dovoljuje učiteljski zbor.

Svoji prošnji za sprejem v cerkvenoglasbeno šolo mora učenec priložiti: rojstni in krstni list, domovnico, zadnje šolsko spričevalo, zdravniško spričevalo, npravstveno spričevalo pristojnega župnijskega urada in jamstveno izjavo staršev, oziroma skrbnika.

V šolo se sprejemajo samo takšni učenci, ki so pri sprejemnem izpitu pokazali potrebno muzikalnost in imajo primeren glas.

Šolnina znaša po Din 500— za vsako polletje in se mora plačati vnaprej, in sicer za 1. polletje do 20. septembra, za 2. polletje do 10. februarja. V šolnino niso vštete učne knjige in druge šolske potrebščine; te si mora nabaviti vsak učenec sam.

Stanovanje in hrano si oskrbi učenec sam. Če bo sčasoma mogoče osnovati in vzdrževati internat, bodo učenci prvenstveno dolžni imeti v istem skupno stanovanje in hrano. Izjeme bo dovoljeval ravnatelj internata po posvetu z učiteljskim zborom na zadostno utemeljeno prošnjo.

Pouk se bo vršil po določenem načrtu in po urniku, ki se bo učencem pravočasno naznanil.

Poučevali se bodo

a) glavni predmeti:

I. letnik: verouk (1 tedenska ura), glasbena teorija (2), koral (2), petje (2), klavir, harmonij.

II. letnik: verouk (1), harmonija in modulacija (2), koral (2), cerkvenoglasbena liturgika (1), splošna glasbena zgodovina (1), petje (2), dirigiranje (1), nauk o orglah (1), orgljanje, klavir.

III. letnik: verouk (1), kontrapunkt (2), oblikoslovje in osnovni pojmi cerkvene kompozicije (1), koral (2), domača glasbena zgodovina (1), petje (2), dirigiranje (1), nauk o instrumentih (1), orgljanje.

b) stranski predmeti:

I. letnik: latinščina (izgovorjava in razlaga liturgičnih tekstov), slovenska slovnica, računstvo.

II. letnik: trgovsko spisje, združništvo.

III. letnik: klavir, knjigovodstvo, tajništvo.

Učenci so dolžni sodelovati pri službi božji in pri cerkvenih obredih v mariborski stolni in mestni župnijski cerkvi, kakor to določa šolski red. Enako se morajo udeleževati tudi predpisanih verskih vaj.

Učenec, ki koncem leta iz glavnih predmetov ne doseže vsaj zadostne ocene, mora letnik ponavljati. Vsak letnik se more ponavljati samo enkrat. Slab red v vedenju ali obiskovanju pouka se kaznuje z izključitvijo. Slaba ocena na koncu šolskega leta se naznani staršem, oziroma skrbniku s pripombo, da mora učenec letnik ponavljati.

Predpisan je tudi poseben disciplinski red, ki je obvezen za vse učence cerkvenoglasbene šole tako med šolskim letom kakor tudi med počitnicami. Zato morajo učenci II. in III. letnika v začetku šolskega leta predložiti vodstvu šole poročilo pristojnega župnijskega urada o njihovem obnašanju in o izpolnjevanju verskih dolžnosti med počitnicami.

Za prestopke proti šolskemu in disciplinskemu redu so določene sledeče disciplinske kazni:

1. opomin ravnatelja,
2. ukor učiteljskega zbora v slučaju težjega prestopka ali če je bil ponovni opomin ravnatelja brezuspešen,
3. izključitev v sledečih primerih:

- a) ako učenec I. letnika v prvem polletju ne kaže dovolj veselja do pouka ali nadarjenosti za glasbo,
- b) ako je dobil slab red v vedenju ali v obiskovanju pouka,
- c) ako tudi pri ponavljanju ne izdela letnika,
- č) v slučaju tatvine, težke lažljivosti, npravne pokvarjenosti,
- d) če se učenec kljub ukoru učiteljskega zbora ne drži šolskega in disciplinskega reda.

Ukor in izključitev sklene učiteljski zbor in se odločitev z vzrokom vred javi staršem, oziroma skrbniku.

Učenci, oziroma starši ali skrbniki so denarno odgovorni za vsako škodo, ki bi jo učenci povzročili šoli zlonamerno ali iz nepazljivosti.

Z ozirom na gornji izvleček iz Pravilnika škofijske cerkvenoglasbene šole v Mariboru¹ se župnijski uradi s tem vabijo in opozarjajo, da za sprejem v to za škofijo jako važno šolo priporočajo le takšne učence, ki imajo zahtevane sposobnosti in potrebna sredstva.

59.

Varujte se lažnivih prerokov (Mt. 7, 15).

Okrožnica Pija XI. »Divini Redemptoris« o brezbožnem komunizmu z dne 19. marca 1937, ki jo v slovenskem prevodu prinaša »Oglasnik«, 1937, V., str. 65 sl., nujno svari duhovnike in vernike pred zvitimi metodami komunizma, ki mu je v propagandi za lastne cilje vsako sredstvo dobro. Znano je, kako so francoski, amerikanski in nemški komunisti pod geslom: »Ponujena roka«, hoteli zvabiti katoliške kroge in katoliške organizacije na vzajemna humanitarna dela v korist človečanstva. S to pretvezo so se hoteli vriniti v katoliške vrste in jih prekvasiti s komunizmom. Enako se skušajo približati tudi slovenskemu katoliškemu ljudstvu in ga pod geslom: »Združimo se za skupne ljudske koristi«, zaplesti v zanjke komunizma. Take metode komunizma jako nazorno opiše okrožnica »Divini Redemptoris« in se ne smejo spregledati.

Ne bo odveč, da se gg. dušni pastirji znova opozorijo na svarilo sv. Očeta, da med katoličani in komunisti ni in ne more biti nikakega sodelovanja. V naslednjem se podčrtajo le najznačilnejši stavki iz omenjene okrožnice, da se ne pozabijo, temveč uvažujejo:

»Komunizem se je predstavil izpočetka tak, kakršen v resnici je, namreč skrajno zločest.

Ko pa je spoznal, da se mu ljudje odtujujejo, je spremenil taktiko in se prizadeva množice pridobiti z raznovrstnimi prevarami, ter skriva svoje zle namene za ideje, ki so same na sebi prave in lepe. Tako na primer, ko so voditelji komunizma opazili, da vse hrepeni po miru, so se začeli delati za najbolj vnete zagovornike splošnega svetovnega miru, obenem pa hujskajo množice na razredni boj, ki je kriv toliko prelite krvi. Ker pa čutijo, da mir ni zagotovljen, se obenem silno oborožujejo.

Prav tako snujejo organizacije in periodične liste pod različnimi imeni, ki nič ne spominjajo na komunizem, imajo pa samo ta namen, širiti

¹ Pravilnik potrjen z odlokom kn. šk. lav. ordinariata v Mariboru z dne 13. jul. 1937 št. 1345/1.

z njim komunistične zmote med ljudi, med katere bi jih na drugi način ne mogli širiti.

Da, skušajo se vtihotapiti celo v katoliške in verske organizacije. Tu in tam, ne da bi kaj popustili od svojih zmot, katoličane vabijo na sodelovanje, včasih na humanitarnem, včasih na karitativnem polju, in predlagajo včasih stvari, ki so v popolnem skladju s krščanskim mišljenjem in nauki Cerkve.

Drugod celo hinavsko zatrjujejo, da bo komunizem v krajih, ki so bolj globokoverni ali na višji stopnji kulture, nastopal na milejše načine, da bo pustil vsem svobodo verovati v Boga ali kakorkoli misliti o verskih rečeh.

Dajte torej, častiti bratje, prizadevajte se kar najbolj, da se bodo verniki varovali teh zank.

Komunizem je nekaj bistveno slabega, zato prav v nobeni reči ne bo z njim sodeloval, komur je mar krščanske kulture. Če bi se dali nekateri v zmoto zavesti in bi v svojem kraju komunizmu pomagali, da bi se utrdil, jih bo za to zmoto prve zadela kazen.«

60.

Resolucije,

sprejete in razglašene na evharističnem kongresu v Dubrovniku, Dalmacija, dne 18. julija 1937.

V dneh od 15. do 18. julija 1937 se je vršil v staroslavnem obmorskem mestu Dubrovniku za dalmatinske škofije in za Hrvatsko Primorje skrbno pripravljen in nepričakovano obilno obiskan evharistični kongres, katerega se je udeleževalo šest škofov iz Dalmacije in Hrvatskega Primorja.

Istočasno je zboroval v Dubrovniku »Permanentni odbor za evharistične kongrese v Jugoslaviji«. Zborovanja se je poleg navzočih škofov in odposlancev škofij udeležilo izredno mnogo odličnih duhovnikov, redovnikov in laikov, ki so z veliko pozornostjo sledili referatom, ki so bili na sporedu, namreč:

1. Živa vera predpogoj evharističnega življenja;
2. Večno češčenje presv. Rešnjega Telesa in »Živo Svijetlo«;
3. Morala hedonizma — ovira evharističnega gibanja;
4. Posvečevanje Gospodovega dneva in evharistično gibanje (poročal dr. Cukala Fran iz Maribora);
5. Laicistična vzgoja mladine (poročal škof dr. Jožef Srebrnič).

Na tem zborovanju so se sprejele naslednje resolucije, ki so važne za versko življenje vseh katoličanov Jugoslavije in se zato sporočajo v znaenje in ravnanje, kolikor razmere dopuščajo, lavantinski duhovščini.

I.

Živa vera in evharistično gibanje.

Ker je vse evharistično gibanje, zato tudi sad evharističnih kongresov, v najožji zvezi z vero v pričujočnost Zveličarjevo v zakramentu presv. Rešnjega Telesa, in ker uspeh evharističnega gibanja raste in pada z večjo ali manjšo intenzivnostjo te vere, zato je največjega pomena za

vse versko življenje, da vere v evharističnega Kralja ne gojimo samo v sebi in v ljudstvu, marveč da za to vero tudi prosimo Boga, naj jo poživi in utrdi.

Zato toplo priporočamo Večno češčenje v obliki »Živo Svijetlo«, in vabimo duhovnike in laike, da to češčenje po možnosti širijo in organizirajo, ker smo prepričani, da bo imelo od njega versko in narodno življenje obilno koristi.

Pozivamo verske družbe in vse organizacije Katoliške akcije, naj skrbijo, da bo njihovo sestavno delo za versko obnovo članstva in drugih vernikov prežeto od močne vere v evharističnega Zveličarja. Pri vseh prireditvah omenjenih organizacij bodi na sporedu skupno sv. obhajilo; cilj tega gibanja pa bodi uresničenje navade prvih kristjanov, da po njihovem zgledu vsi, ki se udeležujejo službe božje, pristopajo vsakokrat tudi k sv. obhajilu.

II.

Posvečevanje nedelj in zapovedanih praznikov.

Ponovno opozarjamo odgovorne javne činitelje, da so »praznični tečaji«, ki jih uvaja »Zakon o obvezni telesni vzgoji« in »Uredba o ustanavljanju in poslovanju prazničnih tečajev«, v očitnem nasprotju z naukom katoliške Cerkve, po katerem so nedelje in zapovedani prazniki pridržani edino Bogu in poglobitvi verskega življenja.

Zato vabimo vse katoličane, da se zavzamejo z vsemi dovoljenimi sredstvi za posvečevanje dneva Gospodovega, ki ga zahteva za svoje posvetne namene omenjeni zakon na škodo verske svobode in verskega življenja.

Pozivamo pa tudi duhovnike, da spričo sodobnih razmer, ki so nastale vsled laicističnega duha na versko življenje, nudijo po možnosti vernikom priliko, da morejo zadostiti svoji nedeljski dolžnosti tudi ob izletih ter sportnih in drugih prireditvah. Pri vsem tem naj se ne pozabi poudarjati in razglaševati načelo, da katoličani ne morejo imeti zaupanja v iskrenost delovanja onih organizacij in podjetij, ki prezirajo ali celo onemogočujejo vršenje nedeljske dolžnosti.

III.

Protí pojavom javne nemorale.

Z veliko boleštjo in žalostjo moramo gledati, kako val nemorale in pokvarjenosti bolj in bolj izpodjeda v naši mladini idealizem, in kako skuša v našem narodu pogansko naziranje o družini spodriniti pristno krščansko pojmovanje o svetosti družinskega življenja ter omajati stebre, na katerih sloni vse versko in narodno življenje.

Nimamo dovolj besed, da bi obsodili nizko počenjanje vseh onih, ki ali v časopisju ali z nedostojno obleko ali na drug način izpodkopavajo temelj krščanske morale v ljudstvu.

Globoko obžalujemo, da poklicana javna oblast mirno gleda, kako kopališča z različnimi pojavi javne nemorale kvarijo poštenost našega ljudstva.

Ob glasnem protestu zoper tako neodločnost ter spričo dejstva, da v tem oziru od poklicane strani ni nobene pomoči, pozivamo vse prepričane katoličane v domovini, posebno še članstvo Katoliške akcije, da se takim pojavom odločno ustavi in jih zatre.

IV.

Protiv laicističnim poskusom v šolah.

V prepričanju, da je laicizem izmed največjih ovir za evharistično vzgojo mladine, ugotavljamo, da je še danes v rabi mnogo šolskih učbenikov, ki so sestavljeni v tem duhu. Ogorčeno ugovarjamo, da se v teh učbenikih katoličani žalijo v svojih verskih čustvih in izpostavljajo posmehu, da se celo katoliške verske resnice zavijajo ali tajijo in se naposled v njih zgodovinska dejstva iz življenja katoliške Cerkve in papeštva potvarjajo in tendenciozno opisujejo tako, da bi učencem zamrzili katoliške verske svetinje. Zato z vso odločnostjo zahtevamo, da se ti učbeniki takoj odstranijo iz šol.

Zahtevamo, da se na šolah za katoliške učence nastavlja le učitelji katoliške vere, saj to zahteva katoliški pouk in načelo enakopravnosti.

Katoličani se pozivajo, da se poslužujejo svojih pravic ter da pri svojih otrocih od šolske vzgoje izločujejo vse, kar ni v skladu s katoliškimi načeli.

61.

Sprejem v kn.-šk. duhovniško semenišče v Mariboru.

Šolsko leto 1937/38 se prične na kn.-šk. bogoslovnem učilišču v Mariboru dne 1. oktobra 1937.

Abiturienti, ki želijo biti sprejeti v mariborsko duhovniško semenišče, naj predložijo svoje prošnje po pristojnem župnijskem uradu kn.-šk. lavanškemu ordinariatu v Mariboru najkasneje do 25. septembra 1937.

Svoji prošnji naj priložijo: 1. krstni list s potrdilom o prejemu sv. birme, 2. spričevalo o višjem tečajnem izpitu, 3. domovnico, 4. potrdilo pristojnega davčnega urada o višini neposrednih davkov svojih vzdrževalcev.

Za sprejem v duhovniško semenišče morejo zaprositi absolventi klasičnih in realnih gimnazij, ki so z uspehom položili višji tečajni izpit. Abiturienti realnih gimnazij, ki nimajo izpita iz grščine, morajo skozi štiri semestre obiskovati predavanja iz klasičnih jezikov in naposled kolokvirati iz grščine.

Kandidati, ki so zaprosili za sprejem v duhovniško semenišče, se morajo do 1. oktobra 1937 predstaviti zavodskemu zdravniku radi ugotovitve zdravstvenega stanja, ker se v duhovniško semenišče sprejemajo le telesno in duševno zdravi prosilci.

62.

Misijonska razstava na velesejmu (v paviljonu G).

Misijonsko gibanje se pri Slovencih stalno razvija in misijonsko zanimanje razveseljivo raste. Dokaz temu so med drugim razne misijonske razstave, ki so zelo zanimive, poučne in vzgojne.

Vsi se še spominjamo krasno uspelega letošnjega misijonskega tedna v Grobljah, 13. do 20. junija. Tudi na ljubljanskem velesejmu je bilo v prejšnjih letih že par posrečenih misijonskih razstav. Vrhovno tajništvo

»Misijonske zveze za Jugoslavijo« je dalo pobudo, naj bi se tudi na letošnjem jesenskem velesojmu v Ljubljani (1. do 12. septembra) priredila velika misijonska razstava za vse misijonske prijatelje. Letos naj bi prišla na vrsto »Indija«, kjer delujejo naši jezuitski misijonarji, ki imajo svojo misijonsko pokrajino »Bengalski misijon«.

Ta razstava bo za Ljubljano nekaj novega in izvirnega, ker bo misijonsko delo naših misijonarjev prikazano v plastičnih modelih, čisto po naravi in življenju. Vso razstavo aranžira naš misijonar O. Anton Vizjak D. J., ki je bil sam v Indiji in torej pozna vse okoliščine po lastnih doživetjih. Nešteto pridnih rok se giblje in izdeluje podrobnosti po natančnih načrtih, tako da bo razstava tudi umetniško in po vrednosti na višku.

Na razstavi bodo tudi trije novi bronasti zvonovi, ki jih po razstavi pošljemo kot slovenski dar našim misijonarjem v Indijo. Namenjeni so za misijonsko postajo Raga pur blizu Kalkute, kjer deluje misijonar-Ljubljančan O. Stanko Poderžaj D. J. Veliki zvon (glas C, 235 kg, posvečen sv. Jožefu) so darovali razni dobrotniki po Sloveniji, srednji zvon (glas D, 175 kg, posvečen sv. Frančišku Ksav.) so poklonili slovenski bogoslovci, mali zvon (glas E, 115 kg, posvečen našemu svetniškemu škofu-misijonarju Frid. Baragu) pa je podaril neimenovan slovenski duhovnik.

Na tej indijski razstavi bo mnogo priložnosti, da se podrobneje seznanimo z deželo, ki je po božji Previdnosti izročena v skrb nam Slovencem in katere napredek je odvisen v mnogočem od našega sodelovanja.

Zato toplo vabimo vse misijonske prijatelje, da obišejo to razstavo bodisi posamezno ali v skupinah, posebno razne organizacije, šole, društva, zavode itd. Vsa vprašanja in naznanila naslovite na naslov: Bengalški misijon D. J., Ljubljana, Zrinjskega cesta 9.

63.

Ureditev Brezij.

Zveza bojevnikov v Ljubljani je poslala semkaj v objavo sledeči oklic:

»Vsem Slovencem! Letos bo 1. septembra minilo 30 let, odkar je bila na Brezjah, največji slovenski božji poti, veličastna slovesnost: kronanje čudodelne podobe Marije Pomočnice.

Primerno in hvalevredno je, da se spominjamo tega veličastnega dogodka in da pokažemo svojo ljubezen do svetega kraja, ki je drag in ljub vsem Slovencem. Saj se ne imenujejo Brezje zastonj slovenska »Čenstohova« in gorenjski »Lurd«, kamor prihajajo tako radi Slovenci iz naše domovine, pa tudi Slovenci, ki žive v tujih krajih in deželah. Odveč bi bilo opisovati vsa romanja iz bližnjih in daljnih dežel, odveč bi bilo naštevati vsa telesna in duševna ozdravljenja, ki so se izvršila na priprošnje Matere božje na Brezjah. Koliko žalostnih in zdvojenih src je tu našlo tolažbo, koliko obupanih človeških otrok je dobilo pri Materi na Brezjah pomirjenje!

Zato je sveta dolžnost vsakega Slovenca, da se spomni letos Marije Pomočnice na Brezjah! Kako ji hočemo pokazati svojo ljubezen in vdanost?

Prav ob 30 letnici njenega kronanja smo si zamislili, da bi bilo potrebno preurediti prostor pred cerkvijo, da bo že ta prostor pričal o svetosti kraja in da bo že zunanost kazala, da smo blizu svoje Matere. Načrt je v splošnem zasnovan tako-le:

Na prostoru pred cerkvijo naj bi nastal velik park, v katerem bodo spomeniki naših zaslužnih mož in Marijinih častilcev. Tu naj bi stal grob neznanega slovenskega vojaka, spomin vseh slovenskih vojakov, katerih trupla leže križem sveta, po vseh deželah, kjer je vihrala vojna morija. Spomenik naj bo priča kasnejšim rodovom o velikih žrtvah, ki jih je prenesel slovenski narod za svojo svobodo, dasi se je bojeval za tujo korist. Nekje v parku se bo dvigal steber, iz katerega bo vrela voda, kot simbol vrelca ljubezni Marijinega srca. Na vrhu stebra pa bo kip Marije Pomočnice.

Načrti so izgotovljeni po šoli našega svetovnega mojstra arh. prof. Plečnika, ki je poveril izdelavo osnutkov arhitektu Valentinčiču. Izvedbo tega načrta pa je prevzela Zveza bojevnikov, da se tako oddolži umrlim vojakom iz svetovne vojne in da pokrepi vero v pomoč Nje, h kateri so se zatekali v najhujših dneh in pri kateri se zbirajo vsako leto v zahvalo in počaščenje. Prav letos bodo bojevniki petnajstič po svetovni vojni obiskali Brezje.

Zamisel je lepa in velika. Na Vas, dragi Slovenci pa je, da jo uresničite. Obračamo se torej na vse, ki jim je lepota božje poti »Marija Pomačaj« pri srcu, na župne urade, na naše občine, na denarne zavode in na posameznike, da z gmotnimi sredstvi podprejo to lepo akcijo. Na ta način bomo najlepše proslavili 30 letnico kronanja in pokazali, da smo kljub velikim žalostnim trenutkom, ki so nas v tem razdobju zadeli, ohranili vero, da smo vredni nasledniki rodu, ki je izvedel načrte za kronanje.

Še je v nas ljubezen do Nebeške Matere, ki bo naše delo blagoslovila. Uslišala in bogato nagradila pa bo tudi vse tiste, ki bodo pripomogli, da bo njeno bivališče na naši Gorenjski tudi na zunaj kazalo čustvo in srce našega naroda. S tem bomo vsemu svetu pokazali, da smo Slovenci res »Marijin narod«.

Dr. Marko Natlačen, s. r., ban, **dr. Gregorij Rožman**, s. r., knezoškof ljubljanski, **dr. Ivan Jožef Tomažič**, s. r., knezoškof lavantinski. Sledijo podpisi županov naših mest, društev, korporacij itd.«

O p o m b a. To se sporoča p. n. župnijskim uradom v upoštevanje s povabilom, da oklic s prižnice preberejo; župnijski uradi naj po svoji uvidenosti priredijo zbirko v zgornji namen ali v cerkvi (okoli oltarja ali na drug način) ali izven cerkve (pri premožnejših posameznikih ali potom cerkvenih organizacij, n. pr. Marijinih družb). Vsi nabrani zneski naj se vsaj do 1. oktobra t. l. semkaj nakažejo!

64.

Škofijska kronika.

(za leto 1936).

I. Posvečenja (konsekracije).

1. V kn.-šk. kapeli v Mariboru je bilo posvečenih 14 kelihov in 11 paten.
2. Širom lav. škofije: Dne 30. maja pri stolni cerkvi v Mariboru 2 zvona za kapelo na starem marib. pokopališču; dne 11. oktobra v Vuhredu 3 zvonovi za župnijsko cerkev.

II. Blagoslovitve

(izvršene po prevzv. g. knezoškofu).

Dne 18. marca nagrobna kapela rodbine Kubricht v Majšpergu; dne 20. marca kapela v domu duhovnih vaj pri oo. jezuitih v Mariboru; dne 19. aprila prenovljeni veliki oltar in zastava dekl. Marijine družbe v župni cerkvi Sv. Peter pri Mariboru; dne 28. aprila novo bandero za župn. cerkev v Selnici ob Dravi; dne 1. maja križev pot v kapeli graščine Betnava pri Mariboru; dne 24. maja temeljni kamen za delavski dom v Murski Soboti; dne 3. junija zastava mladeniške Marijine družbe v Petrovčah; dne 7. junija temeljni kamen za cerkev Kristusa Kralja v Hrastniku; dne 26. julija zdraviliški dom v Slatini Radenci; dne 21. sept. v kn.-šk. kapeli 1 ciborij za kapelo sester Naše Ljube Gospe na Dobrni; dne 29. nov. cerkev Kristusa Kralja v Hrastniku in dne 1. dec. poglopje osnovne in meščanske šole pri Sv. Magdaleni v Mariboru.

III. Misijoni, duh. vaje, tridnevnice.

Župnije, ki so obhajale: a) sv. misijon: 1. Artiče 16. do 23. 2. — 2. Sv. Benedikt v Slovenskih goricah 13. do 20. 12. — 3. Bizeljsko 13. do 20. 12. — 4. Brežice 13. do 23. 2. — 5. Sv. Lenart pri Vel. Nedelji 8. do 15. 3. — 6. Limbuš 1. do 8. 3. — 7. Loče 22. do 29. 3. — 8. Sv. Marko niže Ptuja 16. do 25. 1. — 9. Sv. Marjeta na Planini 1. do 8. 3. — 10. Nazarje 22. do 29. 11. — 11. Sv. Peter pri Mariboru 8. do 15. 3. — 12. Žusem 29. 3. do 5. 4.

b) duhovne vaje: 1. Sv. Andraž v Slov. gor. 2. do 5. 3. — 2. Sv. Lenart nad Laškim 15. do 19. 3. na čast sv. Jožefu. — 3. Slovenska Bistrica 11. do 15. 3. za dekleta in 26. do 29. 3. za fante. — 4. Sv. Mihael pri Šoštanju 5. do 7. 12. za dekleta in 17. do 20. 12. za fante. — 5. Veržej 17. do 25. 3. za vse stanove. — 6. Zavrč 15. do 19. 3. za može in mladeniče. — 7. Maribor-stolnica 24. do 31. 5. — 8. V zavodu šolskih sester v Mariboru 3. do 5. 7. za učiteljice.

c) tridnevnice in druge pobožnosti: 1. Sv. Anton v Slov. gor. 6. do 8. 12. za dekleta. — 2. Apače 23. do 25. 3. — 3. Sv. Benedikt v Slov. gor. 18. do 21. 6. v čast presv. Srcu Jezusovemu. — 4. Buče 27. do 29. 2. kot ponavljanje sv. misijona. — 5. Fram 30. 5. do 1. 6. v čast presv. Srcu Jezusovemu. — 6. Gornja Radgona 22. in 23. 3. kot 40 urna postna pobožnost. — 7. Jurkloster 10. do 13. 2. v čast Lurški Materi božji. — 8. Kapela pri Brežicah 13. do 16. 8. kot proslava 150 letnice župnije. — 9. Konjice 2. do 4. 10. v čast Kraljici presv. rožnega venca. — 16. Ljutomer 23. do 25. 2. v čast presv. Rešnj. Telesu. — 11. Maribor-stolnica 24. do 27. 6. v proslavo 1050 letnice smrti sv. Metoda in za beatifikacijo služabnika božjega škofa Antona Mart. Slomška. — 12. Sv. Peter na Medv. selu 28. do 30. 8. v čast presv. Rešnj. Telesu. — 13. Sele pri Slovenjgradcu 21. do 24. 3. v proslavo 1050 letnice smrti sv. Metoda in za beatifikacijo služabnika božjega škofa Antona Martina Slomška. — 14. Velika Nedelja 1. do 8. 9. slovesna proslava 700 letnice obstoja župnije.

65.

Birski izkaz za leto 1937.

Leta 1937. je bilo v lav. škofiji birmanih skupaj 10.281 birmancev, in sicer:

1. V kn. šk. kapeli 1.

2. V dekaniji Velika Nedelja: dne 6. maja v Svetinjah 325, dne 7. maja pri Sv. Miklavžu pri Ormožu 289, dne 8. maja pri Sv. Bolfenku na Kogu 213, dne 9. maja v Središču 327, dne 10. maja v Ormožu 488, dne 11. maja pri Sv. Tomažu pri Ormožu 488, dne 12. maja pri Veliki Nedelji 381, dne 13. maja pri Sv. Lenartu pri Vel. Nedelji 254; skupaj 2765.

3. V stolni in mestnožupnijski cerkvi v Mariboru dne 16. maja 1085, dne 17. maja 152; skupaj 1237.

4. V dekaniji Maribor ob desnem dravskem bregu: dne 29. maja v Limbušu 170, dne 30. maja v Rušah 339, dne 31. maja pri Sv. Mariji v Puščavi 79 in dne 1. junija pri Sv. Lovrencu na Pohorju 328; skupaj 916.

5. V dekaniji Zavrče: dne 6. junija pri Sv. Andražu v Halozah 375, dne 7. junija pri Sv. Vidu pri Ptuju 553, dne 8. junija pri Sv. Trojici v Halozah 465, dne 9. junija pri Sv. Barbari v Halozah 496 in dne 10. junija v Zavrču 293; skupaj 2182.

6. V dekaniji Staritrč: dne 12. junija v Staremtrgu 186, dne 13. junija v Slovenjgradcu 584, dne 14. junija pri Sv. Martinu pri Slovenjgradcu 327, dne 15. junija pri Sv. Roku na Selah 79, dne 16. junija v Podgorju 174, dne 17. junija pri Sv. Florijanu v Doliču 206, dne 18. junija v Št. Ilju pod Turjakom 314, dne 19. junija pri Sv. Vidu nad Valdekom 90 in dne 20. junija v Št. Janžu pri Dravogradu 216; skupaj 2176.

7. V dekaniji Marenberg: dne 25. junija v Pernicah 52, dne 26. junija na Muti 155, dne 27. junija v Marenbergu 264, dne 28. junija na Remšniku 142, dne 30. junija v Breznu ob Dravi 130, dne 1. julija pri Sv. Ožbaltu ob Dravi 114 in dne 2. julija pri Sv. Katarini na Kapli 147; skupaj 1004.

66.

Objave.

Mednarodni kongres za mir na Dunaju. Kakor prejšnja leta (glej Oglasnik 1936, str. 38), priredi Liga duhovnikov bivših bojevnikov s sedežem v Parizu tudi letos mednarodni kongres za mir, in sicer na Dunaju od 26. do 29. avgusta. Namen teh kongresov je: molitev za duše v vojski padlih vojakov, za pomirjenje duhov in svetovni mir. Kdor želi natančnejših informacij o tem kongresu, naj se obrne na naslov: *Ligue Nationale des Droits des Prêtres Anciens Combattants*, Paris, 6, Rue d' Aumal (9).

Na ta kongres priredi »Putnik« v Mariboru v času od 25. do 29. avgusta izlete na Dunaj z lastnimi avtokari, med potjo obisk Marijinega Celja. Kdor se zanima, naj se obrne na »Putnik«-a, Maribor.

Jubilejna razstava slovenskega novinarstva. Pripravljalni odbor za to razstavo na letošnjem jesenskem velesejmu je poslal semkaj v objavo oklic, ki pravi med drugim:

»V proslavo 140 letnice Vodnikovih »Lublanskih Noviz« in 30 letnice organizacije slovenskih poklicnih novinarjev priredi ljubljanska sekcija Jugoslovenskega novinarskega združenja na jesenskem ljubljanskem velesejmu jubilejno razstavo slovenskega novinarstva.

Razstava je zelo na široko zasnovana in zavzema štiri velike velesejmske paviljone. Poda celoten pregled nastanka in razvoja slovenskega novinarstva od najstarejših časov pa do današnjih dni, hkratu pa pokaže poleg nekdanjih načinov razširjanja vesti tudi najnovejše izume, ki se jih poslužuje sodobna časnikarska poročevalska služba. Da bo vse to prikazano čim bolj nazorno, bodo novinarji izdajali na razstavi poseben dnevnik, urejevan, stavljen, tiskan in razpošiljan pred očmi obiskovalcev. Popoln pogled v organizacijo časopisja bo nudila jubilejna razstava slovenskega novinarstva, poleg tega pa tudi pregledno pokaže vse ogromno delo, ki je združeno z nastankom, razvojem in napredkom slovenskega novinarstva, pri tem pa opozori tudi na koristi, ki jih je narod imel in jih vsi sloji še imajo od časopisja.

Razstava slovenskega novinarstva mora biti in tudi bo kulturnen dohodek prve vrste!»

Gotovo bodo obiskovalci letošnjega jesenskega velesejma radi obiskali tudi paviljone te razstave!

Prvo hrvatsko romanje v Lurd. V Zagrebu se pripravlja v dneh od 3. do 13. oktobra 1937 prvo hrvatsko rožensko romanje v Lurd. Potni stroški za železnico od Zagreba in nazaj do Zagreba, vključno stanovanje, prehrana, prenos prtljage ter razkazovanje in ogledovanje mest, so preračunjeni na Din 3000.—. Romarski vlak gre čez Trst in Mar-

selj v Lurd in se vrača čez Genovo, Milan, Padovo, Benetke nazaj v Zagreb.

V dneh od 7. do 9. oktobra, ko se bodo jugoslovanski romarji mudili v Lurdu, se vršijo tam velike cerkvene slovesnosti s procesijami. Udeleženci naj se radi točnih navodil obrnejo naravnost na: Vodstvo za prvo hrvatsko romanje v Lurd, Zagreb-Maksimir, Kažotičev trg 4.

67.

Slovstvo.

O. Ante Crnica, **Kanonsko pravo katoličke Crkve**, zv. I.: Uvod i opća pravila. Bogoslovna biblioteka, knjiga 1, Split 1937, XXIV in 797 str., vel. 8°, tiskala Leonova Tiskara.

To delo o. Antona Crnice, profesorja na frančiškanskem bogoslovju v Makarski, je preračunano na tri knjige; v tej prvi knjigi obravnava pisatelj prvo knjigo kodeksa: Normae generales. Ker je avtor priznan kanonist, bo njegovo delo, zlasti ko bodo izšle vse tri knjige, velike važnosti in ga bodo s pridom proučevali tudi naši duhovniki in bogoslovci.

Jožef M. Seigerschmid, **Dobri Zveličar**, Vrtnice 1937, izdal Glasnik presv. Srca Jezusovega, Ljubljana, Zrinjskega cesta 9, broš. Din 16, vez. Din 23, poština Din 2.

V tej knjižici so lepa premišljevanja za vsak dan v mesecu juniju, ki jih je spisal priznani nabožni pisatelj župnik Seigerschmid. Se priporoča.

Indijska knjižnica izdaja Bengalski misijon, Ljubljana, Zrinjskega cesta 9. Izšli so zopet štiri zvezki te zbirke: **Biser in Lilija**, **Zivljenje sv. Frančiška Ksaverskega v slikah**, **Izlet na Himalajo**, **Lotosov cvet**. Letna naročnina Din 10, posamezni zvezek Din 3.

Primerno čtivo za vse prijatelje misijonov!

Acta VII. Conventus Velehradensis, Olomucii 1937, sumptibus Archiepiscopi Olomucensis.

Izšlo je tiskano poročilo o lanskem velehradskem kongresu, na katerem se je med drugim pogosto omenjal Slomšek in njegova beatifikacija (v poročilu na šestih mestih). Kongres se je vršil v proslavo 1050 letnice smrti sv. Metoda. Vsak prijatelj cerkvene edinosti bo z veseljem prebiral to knjigo!

Dr. Joseph Müller, S. J., **Der heilige Joseph**, die dogmatischen Grundlagen seiner besonderer Verehrung, 264 str., kart. S. 8'50, plat. S. 10'50, Felizian Rauch, Innsbruck, 1937.

Češčenje sv. Jožefa je tudi pri nas zelo razširjeno. V tej knjigi je podana dogmatična podlaga tega češčenja. Kdor bo to knjigo prebral, bo mogel o sv. Jožefu res pravilno pridigovati, zato se knjiga priporoča!

Dr. A. Zdešar, C. M., **Zgodovina usmiljenih sestra**, Marijin Dvor 1937, založila Jugoslovanska provinca usmiljenih sestra sv. Vinc. Pav., tisk Misijonske tiskarne Groblje-Domžale.

Za dvestoletnico kanonizacije sv. Vincencija Pavelskega smo dobili to lepo knjigo, zgodovino usmiljenih sester, ki imajo tudi pri nas svojo provinco in jim pripada veliko Slovenk. To knjigo bo bral z zanimanjem vsak prijatelj krščanske dobrodelnosti. Se priporoča!

Izšli sta v ponatisu in se dobivata v pisarni kn. šk. ordinariata v Mariboru papeški okrožnici: »**Divini Redemptoris**« o brezbožnem komunizmu in »**Mit brennender Sorge**« o položaju katoliške Cerkve na Nemškem. Cena posameznemu izvodu 3 Din.

Osebna naznanila.

Imenovan je bil za upravitelja dekanije Dravograd p. n. g. Matija Munda, prošt in župnik v Dravogradu (1. jun. 1937).

Umeščeni so bili gg.: Anton Babič, provizor pri Sv. Lenartu nad Laškim, kot župnik istotam, Anton Rataj, provizor pri Sv. Danielu nad Prevaljami, kot župnik iste župnije (1. jul. 1937) in Vinko Munda, stolni vikar v Mariboru, kot župnik v Kamnici pri Mariboru (1. avg. 1937).

Postavljena sta bila gg.: Ivan Kolenc, kaplan v Gornji Lendavi, za provizorja istotam (24. jun. 1937) in Peter Pribožič, I. korni vikar v Mariboru, za vikarja stolne in mestne župnije v Mariboru (1. avg. 1937).

Nastavljena sta bila kot kaplana kapucinska duhovnika: P. Avrelij Šerik v Pod-sredi in P. Viktorin Šivavec pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju (1. jun. 1937).

Nastavljeni so bili gg.: Mihael Jerič, sem duhovnik, za II. kaplana na Prevaljah; Alojzij Kozar, sem. duhovnik, za III. kaplana v Trbovljah; Justin Oberžan, sem. duhovnik, za kaplana na Pilštanju; Ivan Rajner, novomašnik, za kaplana v Rogatcu; Janez Sukič, novomašnik, za kaplana v Črensovcih; Stefan Zver, sem. duhovnik, za II. kaplana v Slov. Konjicah; p. Tarzicij Toš, frančiskan, za kaplana pri Sv. Mariji v Mariboru; p. Konstantin Urankar, frančiskan, za kaplana v Dobovi (vsi s 1. avgustom 1937).

Prestavljeni so bili gg.: Franc Korban, II. kaplan v Trbovljah, za III. kaplana v Celju; Martin Lupše, III. kaplan v Celju, za kaplana v Jarenino; Pankracij Poteško, kaplan v Jarenini, za III. kaplana pri Sv. Magdalení v Mariboru; Ivan Skafar, kaplan v Guštanju z delokrogom v Prevaljah, tč. na dopustu, za kaplana pri Sv. Juriju ob Taboru; Ivan Škraban, II. kaplan pri Sv. Juriju ob Ščavnici z delokrogom v Prevaljah, za kaplana v Murski Soboti; Jožef Schöndorfer, III. kaplan pri Sv. Magdalení v Mariboru, za II. kornege vikarja pri stolni cerkvi v Mariboru; Stanislav Trobina, kaplan v Črensovcih, tč. na dopustu, za kaplana v Cadramu; Ivan Bombek, II. kaplan v Slov. Konjicah, za I. kaplana istotam; Alojzij Juranovič, II. korni vikar v Mariboru, za I. kornege vikarja; Franc Kač, III. kaplan v Trbovljah, za II. kaplana istotam in Franc Lasbaber, provizor v Kamnici, za kaplana istotam (vsi s 1. avg. 1937).

Ordinacije. Tonzura dne 17. maja 1937 v mariborski stolnici: Albert Areh, Henrik Goričan, Maks Jeza, Ivan Jurhman, Ivan Kocmut, Franc Petek, Feliks Podpečan, Pavel Potočnik, Franc Puncer, Peter Roblek, Stanislav Strašek, Ludvik Varga in Izidor Završnik: vsi lavantinski bogoslovci. — Eksorcista in akolit dne 17. maja 1937 isti kakor ostiariat in lektorat (Oglasnik 1937, št. V.). — **Prezbiterat:** dne 25. aprila 1937 v samostanski kapeli pri oo. trapistih v Rajhenburgu bogoslovci-trapisti: fr. Ignacij Klasinc, fr. Pavel Škrlič, fr. Bonifacij Valenčič in fr. Kanizij Kompare; dne 4. julija 1937 v mariborski stolnici: Viljem Jeušnikar, Jakob Junež, Jaroslav Kotnik, Franc Krajnc, Martin Krištan, Matija Nemeč, Anton Orozel, Ivan Rajner, Janez Sukič, Viljem Videčnik, Adolf Volasko, Jožef Vošnjak, Vincenc Frangež, Janez Kotnik, Alojz Kovačič, Matija Rous in Martin Stefanciosa: vsi lavant. bogoslovci; fr. Albin Klanjšek, kapucinski bogoslovec.

Umrli sta gg. Ivan Jodl, kn.-šk. duh, svetovalec in vpok. župnik iz Polzele, dne 9. jun. 1937 v Celju v 70. letu starosti (pokopan na Polzeli) in Rudolf Bednarik, kn. šk. duh, svetovalec in župnik v Gornji Lendavi, dne 23. junija 1937 v 70. letu starosti. R. I. P.!

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 16. avgusta 1937.

Izdaje lavantinski knezoškofijski ordinariat. — Urejuje dr. Josip Mirt.

Tiska Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.